

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 30 april 2013

Klagande

POF

Ombud: Arthur Berglund
Norra Vallgatan 46, 252 34 Helsingborg

SAKEN

Patent på "Kontaktidon för audiokabel samt audiokabel med sådant kontaktidon"

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 10 september 2010
angående patentansökan nr 0702372-4, se bilaga 1

DOMSLUT

1. Patentbesvärsrätten avslår POF:s yrkande om återförvisning till PRV för erhållande av en uttrycklig bekräftelse av PRV:s bedömning beträffande uppfinningens oberoende av kontaktdonets utformning.
2. Patentbesvärsrätten avslår överklagande i själva saken.

LC

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLDA YRKANDEN

POF ansökte den 25 oktober 2007 om patent på ”Kontaktton för audiokabel samt audiokabel med sådant kontaktton”. PRV avslog ansökan genom det överklagade beslutet den 10 september 2010. PRV fann i beslutet att uppfinningen som den definierades i patentkraven saknade uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik enligt följande dokument.

D1: WO 9919886 A1

D2: Macatee, S. Grounding & Shielding Audio Devices, Rane Corporation, RaneNote 151, Revised 2002

D3: US 4 997 992

Uppfinningen

Av patentansökans beskrivning framgår bl.a. följande om uppfinningens bakgrund och ändamål.

Uppfinningen avser allmänt audiokablar avsedda för sammankoppling av olika enheter i en audioanläggning för ljudåtergivning eller ljudinspelning. De olika enheterna kan exempelvis vara en ljudkälla, en förförstärkare, en effektförstärkare och en högtalare.

En audiokabel innefattar allmänt två ledningar med eller utan skärmning samt tillhörande kontaktton vid vardera änden av kabeln. En signal som skall ledas genom audiokabeln påläggs med positiv polaritet på en pluskontakt i kontakttonet vid audiokabelns ena ände. Den andra anslutningskontakten i samma ände benämns minuskontakt.

Audiokablar är kända i en mängd olika utföranden. Således kan antalet ledartrådar i varje ledning variera liksom ledartrådarnas grovlek. Olika typer av isolerings- och/eller skärningsmaterial kan också användas i skilda utföranden liksom att ledartrådarna och anslutningskontaktarna kan bestå av olika material och ha varierande konstruktion.

Var och en av alla dessa variationer syftar till att åstadkomma en signalöverföring som ger en minimalt störande inverkan på det slutligen

upplevda ljudet från högtalarna, så att detta upplevs som helt naturligt. Svårigheten med att uppnå en optimal signalöverföring torde bland annat hänga samman med att åstadkomma en bestämd impedans för varje längdavschnitt av audiokabeln och dess kontaktdon. Således kan impedansen variera vid olika tvärsnittsutseende i olika delar av audiokabeln och inte minst i dennas kontaktdon.

Ett syfte med uppfinningen är att ytterligare förbättra kända audiokablars förmåga att göra den slutliga ljudupplevelsen naturlig. Detta syfte uppnås främst medelst ett kontaktdon för en audiokabel, vilket kontaktdon innefattar en cylindrisk metallhylsa och ett med hylsan koncentriskt metallstift, som med en främre ände sträcker sig utanför en främre ände av metallhylsan och har ett axiellt urtag vid sin bakre ände.

En ytterligare förbättring åstadkommes genom att kabeln har en inmatningsände som är särskilt avsedd för anslutning till en källa för en audiosignal och en utmatningsände som är särskilt avsedd för anslutning till en mottagare för audiosignalen. Härvid är en första jordledning förlagd utmed den med pluskontakterna förbundna ledningen och har en ände för anslutning till jord vid audiokabelns inmatningsände. En andra jordledning är förlagd utmed den med minuskontakterna förbundna ledningen och är förbunden med den första jordledningen vid audiokabelns utmatningsände och har en oansluten ände vid kabelns inmatningsände.

Yrkanden

POF har i Patentbesvärslätten i första hand yrkat att ansökan ska återförvisas till PRV för erhållande av en uttrycklig bekräftelse av PRV:s bedömning beträffande uppfinningens oberoende av kontaktdonets utformning och i andra hand vidhållit sin patentansökan.

Uppfinningen definieras i det självständiga patentkravet på följande sätt.

Audiokabel, innefattande två ledningar (1, 2) med tillhörande kontaktdon (3) vid audiokabelns ändar, vilka kontaktdon vid vardera änden utgörs av en pluskontakt (4) och en minuskontakt (5), varvid audiokabeln har en inmatningsände (14), som är särskilt avsedd för anslutning till en källa för en

audiosignal, och en utmatningsände (15) som är särskilt avsedd för anslutning till en mottagare för audiosignalen, kännetecknad av, en första jordledning (16), som är förlagd utmed den med pluskontakterna (4) förbundna ledningen (1) och har en ände (17) för anslutning till jord vid audiokabelns inmatningsände, samt en andra jordledning (18), som är förlagd utmed den med minuskontakterna (5) förbundna ledningen (2), är förbunden med den första jordledningen (16) vid audiokabelns utmatningsände och har en oansluten ände (19) vid audiokabelns inmatningsände.

Grunder

POF har till grund för sin talan anfört att patentkraven har stöd i grundhandlingarna samt att uppfinningen är ny och har uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

POF har beträffande frågan om stöd i grundhandlingarna anfört i huvudsak följande.

Patentverket har redan genom hänvisningen till 10 § PL fastslagit att patent söktes på två av varandra oberoende uppfinningar, närmare bestämt en avseende ett "kontaktdon" och en avseende en "kabelskärmning", och följaktligen att ansökan måste begränsas till endera av dessa.

Det nya patentkravet 1 har inriktats på audiokabeln enligt grundhandlingarnas patentkrav 10. Det nya patentkravet 1 innehåller således inte något som inte framgår av grundhandlingarna och några nya bestämmelser har inte tillkommit. Det nya patentkravet 1 uppfyller därmed fordringarna i 19 § PK.

Genom granskningen av det ingivna nya och på "kabelavskärmningen" inriktade patentkravet 1 utan någon därav följande anmärkning grundad på 13 § PL har Patentverket åtminstone indirekt medgivit oberoendet av kontaktdonets utformning.

I beskrivning anges på sid. 2 att uppfinningens syfte uppnås främst medelst kontaktdonet genom att med detta uppnås en jämförelsevis låg

impedansvariation i längdled över kontaktdonet och den närmaste delen av anslutningskabelns ledningar (sid. 2, rad 15 och 29-30).

På sid. 6, rad 1-2 i ansökans beskrivning anges vidare "Såsom visat i Fig. 7 är en ytterligare förbättring av audiokabelns egenskaper åstadkommet", vilken förbättring uppnås medelst det särskilda arrangemanget av de två jordledningarna 16 och 18.

Liksom Patentverket sannolikt bedömt det visar detta att uppfinningen avseende "avskärmningen" är ett alternativ till den låga impedansvariationen som uppnås med uppfinningen avseende "kontaktdonet", dvs. därmed är uppfinningen avseende "avskärmningen" även angiven som helt oberoende av uppfinningen avseende "kontaktdonet".

Den första uppfinningens effekt är således bunden till utformningen av kontaktdonet såsom sådant eller använt vid vardera änden av en kabel med två ledningar, dvs. utan närmare specificering av själva kabeln. Den andra uppfinningens effekt ligger däremot i utformningen av två jordledningar belägna utmed en kabel med två ledningar, dvs. utan närmare specificering av kabelns kontaktdon. Det är således uppenbart att dessa två uppfinningar är oberoende av varandra i den mening som är angiven i 10 § PL, vilket Patentverket också konstaterat.

Beträffanden frågan om uppfinningen har nyhet och uppfinningshöjd har POF anfört i huvudsak följande.

Motiveringen i avslagsbeslutet för påståendet att uppfinningen inte skulle skilja sig väsentligen från vad som är känt genom D1 består i "att det är allmänt känt att skärma en ledare som det beskrivs i patentkrav 1 mot elektromagnetiskt fält (teleskop skärmning) samt att D2 även beskriver olika kopplingsmöjligheter för audioledare. Därför ligger det nära till hands att modifiera ledaren som beskrivs i patentkrav 1."

Om det vore så "att det är allmänt känt att skärma en ledare som det beskrivs i patentkrav 1", så borde avslagsbeslutet grunda sig på bristande nyhet och någon modifiering ej krävas.

D1 beskriver en audiokabel, som har två ledningar med var sin skärmledning. Båda dessa skärmledningar är kopplade till jord vid audiokabelns inmatningsände. Vid audiokabelns utmatningsände är skärmledningarna i en utföringsform hopkopplade med varandra och i en annan utföringsform oanslutna eller öppna.

Till skillnad från audiokabeln enligt D1 i förstnämnda utföringsform är vid audiokabeln enligt patentkravet 1 endast den ena skärmledningen ansluten till jord vid kabelns inmatningsände, medan den andra skärmledningen vid audiokabelns inmatningsände är oansluten.

I D1 görs ingen distinktion mellan kabelns plus- och minuskontakter. De två ledningarna kan användas för överföring av vänster respektive höger audiokanal eller för överföring av en audiokanal och en videokanal.

Enligt uppfinningen är det avgörande att den jordledning som är förlagd utmed den med pluskontakterna förbundna ledningen har en ände för anslutning till jord vid audiokabelns inmatningsände, medan den jordledning som är förlagd utmed den med minuskontakterna förbundna ledningen dels är förbunden med förstnämnda jordledning vid audiokabelns utmatningsände, dels har en oansluten ände vid audiokabelns inmatningsände.

D2 beskriver i Fig. 5 med tillhörande text olika kopplingsmöjligheter för en audiokabel med två ledningar och en gemensam skärmledning, dvs. något helt annat än audiokabeln enligt patentkravet 1 som ju har två ledningar med var sin jordledning. D2 ger inget som helst incitament till någon som helst modifiering av audiokabeln enligt D1, eftersom de ju inbegriper helt skilda typer av skärmledningar.

Audiokabeln som definierad i patentkravet 1 skiljer sig således väsentligen från den kända tekniken.

DOMSKÄL

POF har anfört att PRV vid sin handläggning av patentansökan åtminstone indirekt medgivit att den nu aktuella uppfinningen är oberoende av kontaktdonens utformning då verket inte gjort någon anmärkning därom. När ändrade patentkrav inges i en ansökan ska verket pröva om dessa har erforderligt stöd i grundhandlingarna. PRV får därför, som POF hävdar, anses ha godtagit det aktuella patentkravet i detta avseende. En återförvisning av denna fråga till PRV är därför obehövlig och yrkandet i första hand ska därför avslås.

Patentbesvärslagen övergår härnäst till att pröva yrkandet i andra hand.

Det nu aktuella patentkravet 1 avser skärmning av en audiokabel. Bestämmelserna i patentkravet 1 är hämtade från det ursprungliga patentkravet 10 vilket är beroende av patentkravet 5. Patentkravet 1 innehåller dock inte samtliga bestämmelser som innefattas i det ursprungliga patentkravet 10, vilket medför att vad som nu anges i patentkravet 1 är en generalisering av vad som omfattas av det ursprungliga patentkravet 10. Den gjorda ändringen har därför inte stöd i de patentkrav som återfinns i grundhandlingarna.

Vid beskrivningen av skärmningen anges överst på sidan 6 i ansökans beskrivning "Såsom visat i Fig. 7 är en ytterligare förbättring av audiokablens egenskaper.". Fackmannen kan inte tolka uttrycket "ytterligare förbättring" på annat sätt än att "skärmningen" utgör just en ytterligare förbättring av den tidigare i beskrivningen angivna audiokabeln med kontaktdon. Något stöd för den tolkningen att skärmningen skulle utgöra en självständig av kontaktdonen oberoende uppfinning fås således inte från denna del av beskrivningen och kan inte heller anses framgå av beskrivningen i övrigt.

Vad som anges i patentkravet 1 kan därför inte anses ha stöd i grundhandlingarna, varför yrkandet i andra hand inte kan bifallas.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Stefan Svahn, ordförande, Håkan Sandh, referent, och f patenträttsrådet Ulf Hallin. Enhälligt.